

Biblická hodina – 20.03.2025

Suspírium: „Keď som volal k tebe, odpovedal si mi, dodal si mi odvalu a posilnil si ma.“ (Ž 138,3) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 138: „Celým srdcom, Teba, Pane,..."

Modlitba: Všemohúci Pane a Bože náš, odpusť nám, že sme to ešte nevideli, ale nový deň je už dávno pripravený a svetlo nám už svieti na cestu, i keď kráčame v tme. Ty si Boh videnia a slúbil si nám, že prídeš tu a teraz. Preto kráčame na našej ceste nocami a dňami, až napokon príde deň večnosti. Sme radi, že dnes počujeme Tvoje volanie a Tvoju náuku o živote. Očakávame posolstvo Tvojho Svätého Slova a nasledujeme Teba, Ktorý dávaš nový život. Poď, pridaj sa k nám, ktorí a ktoré čítame Tvoje Slovo. Posväť nás silou Svojho Ducha, vyzbroj nás novou schopnosťou, požehnanou vierou, svätou nádejou a láskou, ktorá dokáže pohnúť druhými. Vyznávame, že sme hriešni, chorí a chudobní, ale chceme byť uzdravení Tvojimi ranami, Ježišu náš. Buď balzomom na bolesť našich srdc, príťažou na naše starosti, liečivým krémom na všetko, čo nás tlačí do osamelosti, a daruj nám bohatstvo aj po smrti. Buď s nami, aby sme vždy kráčali s Tebou, drahý Ježiš. Amen.

Biblický text: Kniha Ezechiela 23. kapitola 22-35. verše: *„Preto, Oholiba,“ takto vraví Pán, Hospodin, „popudím proti tebe tvojich milencov, od ktorých sa tvoja žiadosť odvrátila, a dovediem ich na teba zo všetkých strán: Babylončanov i všetkých Chaldejcov, Pekódov, Šóancov i Kóancov, s nimi všetkých Asýrčanov, krásnych mládencov, miestodržiteľov a predstavených, dôstojníkov, ktorí sa blížia k tebe, všetkých, ktorí jazdili na koňoch, a prídu proti tebe od severu, s vozmi a kolesami, s húfom národov, s pavézou, so štítom, s prilbou, a postavia sa proti tebe dookola. Prenechám im súd a budú ňa súdiť podľa svojich práv. Budem na teba žiarliť a budú s tebou prchko nakladať. Odrežú ti nos a uši a tvoje potomstvo padne mečom. Poberú tvojich synov a dcéry a čo ostane z teba, strávi oheň. Vyzlečú ti šaty a poberú ti ozdoby. Zastavím tvoje hanebné správanie a smilstvo z Egypta; nezdvihneš k nim oči a na Egypt si už nespomenieš.“* Veď takto vraví Pán, Hospodin: *„Vydávam ňa do rúk tých, ktorých nenávidíš, do rúk tých, od ktorých sa odvrátila tvoja žiadosť. Budú s tebou nenávisťne nakladať, poberú ti všetky zárobky, nechajú ňa holú, nahú a s odkrytým ohanbím, s tvojou hanebnosťou a smilstvami. To ti urobia pre tvoju smilnú túžbu po národoch, pretože si sa poškvrnila ich modlami. Chodila si cestou svojej sestry, preto som dal jej kalich do tvojej ruky.“* Takto vraví Pán, Hospodin: *„Kalich svojej sestry budeš piť, hlboký, široký a mnoho sa doň zmestí. Budeš na výsmech a posmech, naplnená opojením a žiaľom. Kalich hrôzy a pustošenia je kalichom tvojej sestry Samárie. Vypiješ ho a vychlípeš, olížeš jeho okraje a doškriabeš si prsia, lebo ja*

som to povedal,“ znie výrok Pána, Hospodina. Preto takto vraví Pán, Hospodin: „Pretože si zbudla na mňa a zahodila si ma za chrbát, aj ty znášaj trest za svoju nehanebnosť a smilstvo.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

22-27.verše: Nevera voči Hospodinovi je zjavná. Nevera voči zvrchovanému Pánovi Izraela je očividná. Bývalí milenci sa stávajú na Boží pokyn pochodom, združujú sa proti tej, ku ktorej sa predtým priblížili. K Babylončanom, ku Kaldejovcom a k Asýrčanom sa pripájajú aj ostatné aramejské kmene, aby svojím ťažením ukázali svoj rozmach a veľkosť. Veľké vojenské ťaženie proti Izraelu sa začína. Budú navštívení, ale nie Hospodinovou milosťou. Budú volať o pomoc, bude to krik a nárek celého národa pre život a pre záchranu. Dediči zasľúbenej zeme zakúsia blížiaci sa údel Boží. Vzdali sa Hospodinovej milosti. Odklonili sa od Jeho práva. Povedali jasné nie naplneniu Jeho milosrdenstva. Práve preto musia sa podriaďiť nemilosrdnému súdu podľa práva pohanov v Izraeli. Nahota Izraela bude zjavná. Deti budú odvedení do otroctva. Ich majetok bude spálený. Trest cudzoložstva bude zjavný. Budú vydaní napospas okoloidúcim. Trestom sa zastaví nevera. Boh zabraňuje ďalšej nevere. Jeruzalem bude zničený a Egypt už viac neprijíma utečencov. Spojenectvo s Egyptom sa taktiež preruší. Ezechiel a jeho zvesť volá po náprave. Nepriamo, ale vyzýva k pokániu. Z cudzoložstva do lona Božieho. Z cudzoložstva do Hospodinovej náruče. Z cudzoložstva do Božieho domu. Z cudzoložstva. Zo stavu smilstva. Zo stavu obdivovania iných. Zo stavu opierania sa na druhých, na človeka. Zo stavu biedneho do stavu prítulného. Ako nám to chýba? Naše životy azda nie sú také hriechne, takto sa ospravedľujeme pred Bohom. My nemá smilstvo v živote. My nie sme tak hlboko ako Izrael. Premyslime si vlastné spojenectvá. Premyslime si vlastné osobné veci v tomto pašijnom období. Premyslime si vlastné životy, keď sme maloverní a maloverné. Premyslime si vlastné životy, keď sme ustarostení a ustarostené. Prehodnoťme vlastné postoje k Božiemu slovu. Hanebnosť. Zhýralosť. Nerešpektovanie. Priveľa rozprávania namiesto činom, a potom sme zhrození a zhrozené, čo sa okolo nás a častokrát i v nás deje. Pokoj Kristov je dávno zanechaný. Spomeňme si ako zaobchádzajú s cudzoložnicou farizeji, keď ju privedú k Ježišovi. Dychtivosť po smrti je zjavná. Čo hovorí Ježiš: *„Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň!“ (Jn 8,7)*

Ježiš je jediný, kto vie zachrániť aj cudzoložnicu. Nenechá ju ukameňovať, lebo cíti zodpovednosť i za ten zhýralý život. Nenechá ju do smrti mučiť, lebo cíti zodpovednosť i za ten smilný život. Neuprednostňuje nikoho, ale každému dáva možnosť záchranu. Boh cez slová Ezechiela dáva možnosť vnútornej obnovy. Síce hovorí o hriechoch, ale v jeho slovách hnevu je obrovská zodpovednosť voči Izraelu. Čiňte pokánie! Konajte, lebo ak nie, Hospodin vykoná súd. Čiňte pokánie. Ježiš neospravedľuje hriech, ale zachraňuje hriechneho. Ako? Tak, že

Boží súd je uvalený na Jeho telo. Jeho zasiahlo to, čo malo byť pre nás osudným a zdrvujúcim. Jeho zasiahlo to, čo nás malo nielen pritlačiť k stene, ale celkom zruinovať. Krista namiesto nás. Pána Ježiša namiesto nás.

28-35- verše:

Rekapitulácia hroziaceho trestu postihne Judsko ako smilnú ženu za to, že poškvrnila modlami svoj Bohom vyvolený život. Zvesť o kalichu sestry Ohly musí do dna vypíť. Je to kalich hnevu Hospodina. Izrael a Júda sa dostali na bod mrazu. Obraz kalicha ako obraz Božieho hnevu je prítomný vo Svätom Písme aj na iných miestach:

„Nasýtiš sa potupou namiesto slávy. Pi aj ty a tras sa! Aj na teba sa vyleje čaša v Hospodinovej pravici a potupa dôjde na tvoju slávu.“ (Hab 2,16)

„Toto mi povedal Hospodin, Boh Izraela: „Vezmi z mojej ruky tento kalich s vínom hnevu a daj z neho piť všetkým národom, ku ktorým ťa posielam. Napijú sa, budú sa tacať a budú šalieť pred mečom, ktorý na nich pošlem.“ (Jer 25,15)

Kalich je podiel Hospodinov, je Ním určený, a tomu sa už nedá vyhnúť. Označenie kalicha „hlboký a široký“ naznačuje na vzdialenosť zeme zajatia i jeho dlhé trvanie. Do tohto kalicha sa všetko zmestí, strasti, ťažkosti, bieda, hlad, spustošenie a živorenie ľudu Božieho. Niet úniku. Bytie na prsia sú momentom vyjadrenia a prejavu smútku. Je tu obrovská gradácia, teda stupňovanie hnevu Božieho ako dôsledok priestupku prvého prikázania, ktoré sa objavuje v živote vyvoleného národa ako neláska, neúcta, ctižiadostivosť a sprenevera. Je to zdroj a základ všetkého zla ako o tom pojednáva apoštol Pavol v Liste Rimanom v 1. kapitole v 24. až 26. verši: *„Preto pre túžby ich srdc vydal ich Boh napospas nečistote, takže sami zneuctvovali vlastné telá. Božiu pravdu zamenili za lož a korili sa a slúžili stvorenstvu namiesto Stvoriteľovi, ktorý je požehnaný naveky. Amen. Preto ich Boh vydal napospas hanebným vášňam...“ (R 1,24-26a)*

V 116. žalme však čítame aj o kalichu spásy a vzývaní Božieho mena. (viď. Ž 116,13) Kalich hnevu Hospodina a jeho horkosť zakúsil Kristus. On vypil až do dna ten kalich. Síce učeníci o všetkom ho uisťovali, keď mu predkladali svoje prosby i synovia Zebedejoví, ale on im sám povedal: *„Neviete, čo si žiadate. Môžete piť kalich, ktorý ja pijem, alebo byť pokrstení krstom, ktorým som ja pokrstený?“ (Mk 10,38)* Na spoločnej večeri sa presvedčili: *„Potom vzal kalich, vzdal vďaku, dal im a všetci z neho pili. A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých. Amen, hovorím vám, že už viac nebudem piť z plodu viniča, a to až do toho dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ (Mk 14, 23-25)* Nová zmluva v Ježišovi Kristovi je spečatená vypitím celého kalicha hnevu Božieho. Tento kalich ako kalich spásy ponúka každému učeníkovi Ježiš. Ponúka ho, ako možnosť záchrany a obnovy. Možnosť celkového obmytia a zloženia vlastných hriechov. Možnosť celkového očistenia

a uzdravenia duše človeka. Jednotlivca. Učenika. Ako na túto možnosť zareaguješ drahá sestra a milý brat?

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 18. kapitola 9-14. veršov: „*Tým, čo boli presvedčení, že sú spravodliví a ostatnými pohrdali, povedal toto podobenstvo: „Dvaja muži vošli do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik. Farizej stál a takto sa v duchu modlil: ‚Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodliví, cudzoložníci alebo ako tento mýtnik.‘ Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo získam. Mýtnik však stál v diaľke a neodvážil sa ani len oči zdvihnúť k nebu, bil sa do prs a hovoril: ‚Bože, buď milostivý mne hriešnemu.‘ Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený, a tamten nie. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

9. verš: Cieľovou skupinou nie je okruh učeníkov, ale tí, ktorí prichádzajú k Ježišovi. Sú presvedčení o svojej vlastnej pravde. Títo ľudia nie sú presne menovaní, ale sú pevne presvedčení, že všetko sa takto má robiť! „Jediná správna cesta existuje!“ Je to falošná nádej, pretože týchto ľudí veľmi skoro prichytia pri zlomyseľnom čine. Človek, ktorý nepotrebuje veľkú Božiu milosť, pretože všetko ospravedľňuje zákonom. Pavlovo obrátenie sa už v jeho živote udialo a hrdo a sebavedomo to vyznáva aj dnes. Je bohabojný, zbožný a spravodlivý. Evanjelista Lukáš pred takýmto správaním a zaobchádzaním chce chrániť vlastné spoločenstvo. Takto sa nedá hlásať evanjelium. Vyhlásiť, že len ja existujem, to je pokrytecké. Moja viera nezávisí odo mňa osobne, ale iba od Ježiša. Viera v Krista buduje. Každý, koho život nie je sústredený okolo Neho, bude stratený. Seba oslavujúce spoločenstvo vychádza nazmar. Sebadôvera namiesto dôvery v Boha môže veľmi poškodiť vzťahy. Preceňovať sa je deštruktívne. Evanjelista Lukáš hovorí podobenstvo, nie pravdivý príbeh. Jav prítomný i dnes v kresťanských spoločenstvách je však povedomý. Je to podobenstvo pre nás? Aj nám to má čo povedať. Hrdosť. Povýšeneckí. Pohrdaví. Vystatovační.

10. verš: Evanjelista Lukáš opisuje dva typy ľudí, ktorí v tom čase v Izraeli predstavovali opačné obrazy. Jeden farizej, ktorý zachovával Mojžišove zákony. Druhým je mýtnik, ktorý v tom čase bol označený za muža bez charakteru, pretože od svojich krajanov zbieral daň pre Rímsku ríšu. Pre dane mýtnik by nikdy nebol prijatý do kruhu farizejov. Bolo to nepredstaviteľné. Jeden je zbožný a druhý hriešny. Tento pár: farizej a mýtnik dobre korešponduje s tým, čo Ježiš chce povedať vlastným. Ich názory sa vo všetkom rozlišovali. Obaja však prídu pred Boha a čoskoro vyjde najavo, že „ak dvaja robia to isté, nie je to to isté.“ Farizej a mýtnik prichádzajú na hodinu modlitby do chrámu Božieho. Mohla to

byť ranná alebo večerná modlitba (porov. Sk 3,1). Pre Židov vždy bola možnosť na modlitbu. Tam, v chráme sa stretli so všetkými. Chrám Boží sa staval pre každých: je miestom zhromaždenia pre „spravodlivých“ i pre „hriešnikov“. Neexistuje žiadne iné miesto, kde by bolo miesta pre každého. Pán pripravuje nás pred svoju tvár. Tam sa vykladá Božie Slovo. Tam sa vzdelávame v Jeho prítomnosti. Tam Pán zasahuje do našich záležitostí, tam nám dáva pravidelné pokyny. Stretnutie s Ním je časom milosti. Tam na hore je miesto, kde srdce nachádza pokoj. Kríž stojí na Golgote, ak si hriešnik, môžeš tam ísť / prísť.

11. verš: Modlitba farizeja sa zakladá na tom, aký je on a nie na tom, aký je Hospodin. Ani Boha neosloví, len hovorí o vlastných kladných veciach, ktoré sú obsiahnuté v zákone. On všetko vykonal. On všetko dožičil. Farizej sa točí okolo vlastného výkonu. Uprednostňuje sa pred Hospodinom. On len dáva vďaku a to podľa vlastných kritérií. Stojí vpredu a predsa je veľmi pozadu. Jeho modlitba nie je príležitosťou porozprávania sa s Hospodinom, vyliatia srdca, čas úprimnosti, ale vymenovaním vlastných zásluh a to na základe toho, že sa porovnáva s ostatnými. Ak nie je ten druhý, tak sa ani neviem zorientovať vo svete, a to robím tak i pred Bohom, ako keby som sa mu postavil na ramená a tlačím sa hore a viac hore pre svoje vykonané skutky. Farizej sa celkom vzdáva od tých, s ktorými sa modlí k Hospodinovi. Každého odsudzuje, seba vyzdvihuje. Každého ohovára, seba v bielom rúchu predkladá. Izoluje sa od iných. Je odlúčený svojou modlitbou od iných. Stojí veľmi ďaleko od vlastných bratov a sestier, bez ktorých nevie vyjadriť ani jedno slovo o sebe. Je však veľmi ďaleko od toho Boha, ku Ktorému by sa chcel priblížiť. Správa sa ako prvý pred Hospodinom. Modlitba nie je výkon, lebo Hospodin dobre vie, aký si aj bez vymenovania vlastných zásluh. Modlitba nie je o našich činoch, ale o možnosti vyznať to, čo mi nejde.

12. verš: Mýtnik sa nevychvaľuje, ale prosí o odpustenie vlastných hriechov. Jeho skutky sa nespomínajú, ale spomína sa to, čoho je Boh schopný podľa viery mýtnika. Večný život sa nedá získať veľkými zásluhami človeka. Len na vyznanie hriechov vie Boh odpovedať svojou milosťou. Len na volanie úprimného a čistého srdca vie Boh povedať áno. Pre zásluhy Ježiša Krista, pre Jeho smrť nás prijíma. To je nevýslovný dar Hospodina, to nie je od nás. Ako sa staviame k nášmu Bohu? To je skúška modlitby. Ako sa staviame k odpusteniu hriechov? To je skúška viery. Odovzdať sa Bohu ako mýtnik to je našou úlohou v modlitbách. Zveriť sa Hospodinovi ako mýtnik to je našou úlohou v modlitbách. To zhrňa do jedného slova: hriešny. Je na mizine, on sám má nepredstaviteľné dlhy voči Bohu. Ten, ktorý vyberá dane, nemá všetko vysporiadané s Hospodinom. Mýtnik má svoje medzery. Jeho jedinou pomocou je Boh, a nie pôst dva razy do týždňa a dávanie desiatok zo všetkého. Tomu nepomôže, len milosť Božia ho blaží. On je

človek, ktorý potrebuje Božiu blízkosť. Skutočne chce byť prepojený s Hospodinom a jeho nezaujímajúcim okolím i ani farizej, ktorý sa pred Bohom opiera o vydieračov, mýtnikov a cudzoložníkov. Duchovne sa takto začleňuje do spoločenstva modliacich, napriek tomu, že okolitý svet ním i jemu podobným opovrhoval. Je bližšie k Bohu, ako si to myslí a verí, že Hospodin je milostivý a ľútostivý.

13. verš: Nakoniec evanjelista Lukáš odpovedá na zásadnú otázku: Prečo je modlitba jedného vypočutá a druhého zavrhnutá? Všetko závisí od toho, či ten náš modlitebný zápas je opravdivý. To je podobenstvo o nás. Keď sa postavíme pred Boha, nemôžeme sa spoliehať na vlastnú dobrotu, čestnosť, skrátka na vlastnú spravodlivosť. Pred Bohom nemôžeme stáť na prvom mieste, vyvyšovať sa a pohrdať inými. Nám zostáva iba Božia milosť ako mýtnikovi. Nemá inú možnosť: „Buď k nám, hriešnym, milostivý.“ Zostáva nám iba Hospodinova milosť. Veľkou pomocou je v našich modlitbách Ježiš, nemusíme sa s nikým porovnať a s Ním, Jeho služby smerom k nám sa nikto nevyrovná. Je koniec našej dobroty a ostávame na žobrote, ak si neuvedomíme, že nebeský Otec sa zmiluje práve nad tým, kto sa v pravej a hlbokkej pokore hovorí s vlastným Otcom, a sotva sa opováži predstúpiť pred Jeho tvár. Ježiš je príkladom v modlitbách. Takou pokorou oslovuje vlastného Otca, pritom On sám by sa mohol na seba spoliehať. Nikdy to však nebadáme. Ježišova rada je i dnes v modlitbách iba v pokore a nie ako prví a prvé, ktorí a ktoré si všetko zaslúžia, lebo všetko podnikli, aby to zaslúžene získali. V pokore smieme predstúpiť pred Hospodina a pristúpiť k Božej milosti a v Jeho láske sa obmyť.

14. verš: Evanjelista Lukáš nakoniec bilancuje. Nikto seba nevie ospravedlniť pred Bohom. Modlitba je v tom, čo od Boha získam, a nie v tom, čo mu ja dám. Modlitba je o kvalite života, ktorý som získal z milosti. Kvalita modlitby nie je v tom, ako sa na to pripravujem, v tom, ako pekne to viem odrecitovať, ale v tom, čo od Neho prijímam. Treba sa celkom vnoriť do Božej milosti a prijať v Ježišovi službu spasenia. Treba prijať Krista a Jeho spasiteľskú moc, Ktorý v pokornej modlitbe volá i teraz za nás na pravici Boha Otca Všemohúceho.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Lebo každý, kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvorí.“ (Lk 11,10) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 509: „Chcem v pokore sa denne vnoriť...“